

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte: Timofti Vladimir

Judecătorii: Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena și Boico Victor

judecând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Sâli Radu, și de către avocatul Pîslaru Vitalie în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2018, în cauza penală în privința lui

Coniuhov Dumitru xxxxx, născut la xxxxx,
originar xxxxx, locuitor xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.10.2017 – 28.12.2017;

Instanța de apel: 23.01.2018 – 31.05.2018;

Instanța de recurs: 13.08.2018 – 29.01.2019.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 28 decembrie 2017, în temeiul prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Coniuhov Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 236 alin. (1) Cod penal, la 3 (trei) ani și 3 (trei) luni închisoare, iar în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat cu stabilirea unei perioade de probațiune de 3 (trei) ani.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că Coniuhov Dumitru, la 05 iulie 2017, aproximativ la ora 18:00, aflându-se în preajma localului „Torro Grill” de pe str. Nicolai Dimo, sect. Rîșcani, mun. Chișinău, acționând de comun acord cu alte persoane necunoscute organului de urmărire penală, având scopul punerii în circulație a semnelor bănești (bancnote emise de organul autorizat a unui alt stat străin) false, a vândut investigatorului sub acoperire cu pseudonimul „Vitalii Ivanov”, 3 bancnote cu nominalul de 50 euro, cu seria și numărul identic: S 7650629994 anul de emisie 2002, în sumă totală de 150 de euro, care potrivit raportului de

expertiză nr. 34/12/1-R-3831 din 21 iulie 2017 sunt realizate din hârtie simplă fără fibre de poliester incolore încorporate în masa suportului, fără să fie lucioasă pe avers și mată pe revers, recuzitele, seria și numărul fiind confecționate cu folosirea formelor de tipar de tip pla-ofset punctiform, nu la întreprinderea specializată în confecționarea banilor și a hârtiilor de valoare.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 236 alin. (1) Cod penal, „punerea în circulație a semnelor bănești (bancnote emise de organul autorizat al unui stat străin) false, utilizate pentru efectuarea plăților”.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, din cauza blândeții pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Coniuhov Dumitru, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa pe un termen de 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat, că instanța de judecată nu a luat în considerație caracterul infracțiunii comise de către inculpat și relațiile sociale la care se atentează, examinând în mod superficial circumstanțele ce țin de individualizarea pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal.

La fel, instanța de judecată nu a luat în considerație specificul aplicării art. 364¹ Cod de procedură penală, care stabilește limitele de pedeapsă care pot fi aplicate în cazul examinării în procedură simplificată.

Astfel, art. 236 alin. (1) Cod penal, prevede în calitate de sancțiune pedeapsa cu închisoare de la 5 la 10 ani.

Dat fiind faptul că cauza penală a fost examinată în procedură simplificată, conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de judecată urmărește să stabilească o pedeapsa cu închisoare între limitele 3 ani și 4 luni și 6 ani și 8 luni.

Prin urmare, instanța de judecată neîntemeiat a aplicat inculpatului o pedeapsă sub limita minimă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2018, a fost admis apelul, casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Coniuhov Dumitru, recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod penal, prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa 3 (trei) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, iar în conformitate cu prevederile articolului 90¹ Cod penal, prima parte a pedepsei - 1 (an) și 6 (luni) va executa în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei se suspendă condiționat pentru perioada de probațiune de 2 (doi) ani, obligându-l să nu-și schimbe domiciliu și/sau reședința fără consimțământul organului competent și să participe la programe probațiunile.

În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a apreciat ca fiind

întemeiate argumentele apelului, menționând că prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 70, 75 și 90 Cod penal, cât și celor prevăzute la art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, infracțiunea prevăzută la art. 236 alin. (1) Cod penal se pedepsește cu închisoare de la 5 la 10 ani, însă, în conjunctură cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, noile limite de pedeapsă cu închisoare pentru infracțiunea respectivă, sunt de la 3 ani și 4 luni până la 6 ani și 8 luni.

Prin urmare, instanța de apel a statuat, că pedeapsa stabilită de prima instanță pe termen de 3 ani și 3 luni, nu se încadrează în limitele prevăzute de lege.

Totodată, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a motivat soluția privind suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului în baza art. 90 Cod penal.

Așadar, având în susținere dispozițiile art. art. 7, 61, 75 și 90 Cod penal, precum și cele ale art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de apel a statuat, că scopul pedepsei este atât corectarea condamnatului, cât și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, iar în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, infracțiunea săvârșită de inculpat are un impact negativ asupra societății, influențând extrem de grav asupra sistemului financiar - bancar al statului.

Infracțiunea comisă de inculpatul Coniuhov Dumitru, în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (4) Cod penal, se clasifică ca fiind gravă.

Conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul Coniuhov Dumitru beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În acest context, instanța de apel a concluzionat că în cauză nu există circumstanțe raportate la personalitatea inculpatului, ce ar justifica aplicarea pedepsei cu suspendarea condiționată sau aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege.

Însă, instanța de apel a considerat că în cauză există temei pentru aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal, considerând că prima parte a pedepsei de 1 an și 6 luni închisoare să fie executată real, iar restul pedepsei urmând a fi suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 ani, obligând inculpatul să nu-și schimbe domiciliu și/sau reședința fără consimțământul organului competent și să participe la programe probaționale.

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, solicitând casarea deciziei cu remiterea cauzei la rejudecare.

În argumentarea recursului menționează, că instanța de apel la emiterea deciziei a ignorat prevederile art. 61 Cod penal, or, pronunțând o decizie de condamnare la pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru comiterea unei infracțiuni cu un grad prejudiciabil sporit, fiind periclitată ordinea de drept, nu a fost atins scopul principal și anume prevenirea de

comitere de noi infracțiuni de către inculpat, precum și de către alte persoane, restabilirea echității sociale.

Astfel, instanța de apel a ignorat prevederile art. 75 Cod penal, deoarece circumstanțele comiterii infracțiunii și comportamentul inculpatului denotă că cel mai eficient mijloc de corectare a acestuia este pedeapsa cu închisoare, această concluzie derivând și din gravitatea faptei comise și de pericolul social al acesteia.

Consideră că instanța de apel nu a aplicat corect nici prevederile art. 90¹ Cod penal, întrucât infracțiunea comisă de inculpatul Coniuhov Dumitru, în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (4) Cod penal, se clasifică ca fiind gravă.

Conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul Coniuhov Dumitru beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Totodată, conform prevederilor art. 90¹ alin. (3) Cod penal, în cazul infracțiunilor grave, partea de pedeapsă ce trebuie executată în penitenciar nu trebuie să fie mai mică decât jumătate din pedeapsa stabilită de instanța de judecată.

La caz, instanța de apel, din pedeapsa de 3 ani și 6 luni, urma să stabilească un termen de executare reală mai mare de jumătate din termenul respectiv, dar a aplicat un termen de doar 1 an și 6 luni, sub limita minimă prevăzută de legea penală, iar din acest considerent procurorul consideră că în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, decizia urmează a fi casată, deoarece s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Consideră procurorul, că instanțele de fond nu au ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de comportamentul inculpatului în momentul comiterii infracțiunii și după consumarea ei, de personalitatea lui, pronunțând hotărâri neîntemeiate.

Remarcă că instituția suspendării parțiale a pedepsei închisorii nu trebuie privită, ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90¹ Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Instanța numai motivat poate dispune suspendarea parțială a pedepsei închisorii aplicate vinovatului cu concluzia că acesta se poate îndrepta fără executarea reală a pedepsei închisorii, motive care trebuie arătate în decizie.

5.1. Avocatul Pîslaru Vitalie în numele inculpatului, invocând

prevederile art. 427 alin. (1) pct. 4), 8) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, solicitând casarea deciziei și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În argumentarea recursului menționează că apărătorul Prodan Lilia, Licența nr. 975/12.12.2002, prin decizia Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților, a fost lipsită de licență pentru exercitarea profesiei de avocat din data de 22 decembrie 2017 (anexă).

Astfel, apărătorul inculpatului nu avea dreptul să participe la ședințele de judecată a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, fapt ce echivalează cu lipsa apărătorului la judecarea cauzei penale.

Mai mult, în dosar lipsește careva referință la apel depusă de apărător, cerere sau demersuri în apărarea inculpatului, fapt ce denotă lipsa apărării efective a inculpatului.

Totodată, din materialele dosarului este evident că, agentul sub acoperire a fost inițiatorul, generatorul și provocatorul acțiunilor infractorice prin faptul, că dânsul a insistat de mai multe ori, energic a depus eforturi pentru a-l face pe condamnat să-i realizeze vinderea de bancnote false.

Evident, aceste acțiuni cad sub noțiunea de provocare, iar la caz lipsește intenția condamnatului de a săvârși infracțiunea, lipsește latura subiectivă a infracțiunii incriminate.

6. Judecând recursurile ordinare declarate și verificând argumentele invocate în raport cu circumstanțele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

După cum rezultă din materialele cauzei, recurenții invocă drept temeiuri pentru declararea recursurilor prevederile art. 427 alin. (1) pct. 4), 6), 8), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când 4) *judecata a avut loc fără participarea procurorului, inculpatului, precum și a apărătorului, interpretului și traducătorului, când participarea lor era obligatorie potrivit legii;* 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul*

hotărârii; 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii; 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recursuri și temeiurilor de casare nominalizate, Colegiul penal constată că criticele aduse de către titularii cererilor de recurs și-au găsit parțial confirmare în speța dedusă judecătii, iar hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, din considerentele ce urmează a fi expuse în continuare.

Așadar, în esență recursul apărării se axează pe dezacordul cu soluția de condamnare a inculpatului Coniuhov Dumitru, insinuând că în speță a avut loc provocarea acestuia la săvârșirea infracțiunii de către agentul sub acoperire, însă la acest segment instanța de recurs atrage atenția că cauza a fost examinată conform procedurii simplificate, inculpatul recunoscând integral faptele imputate și solicitând ca judecarea cauzei să fie înfăptuită în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, respectiv orice obiecții ale apărării referitor la existența provocării, urmau a fi înaintate până la pronunțarea de către prima instanță a încheierii cu privire la admiterea cererii de soluționare a cauzei în procedura simplificată.

Astfel, din momentul pronunțării încheierii prin care se dispune judecarea cauzei în procedura simplificată, inculpatul și apărătorul lui nu mai pot renunța pe parcursul procesului penal asupra opțiunii sale de a fi judecată cauza potrivit procedurii simplificate.

Prin urmare, nu pot reținute ca întemeiate argumentele apărării sub aspectul temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Distinct de aceste considerente, Colegiul penal însă atestă că argumentele apărării invocate prin prisma temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, și-au găsit confirmare în speța dedusă judecătii.

În acest sens, se reține că potrivit actelor cauzei, inculpatul Coniuhov Dumitru, încă de la etapa urmăririi penale a fost reprezentat de către avocatul Prodan Lilia în baza contractului de asistență juridică nr. 127 din 14 iunie 2017, conform mandatului aceasta fiind împuternicită să-i reprezinte interesele atât în fața organului de urmărire penală cât și în instanțele de judecată de orice nivel (f.d. 78, vol.III).

Același avocat a participat și la judecarea cauzei în prima instanță, sentința fiind pronunțată la 28 decembrie 2017.

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel se atestă, că ședințele au fost amânate de mai multe ori, din diferite motive.

Astfel, deși în ședința de judecată din 12 aprilie 2018, inculpatul Coniuhov Dumitru a fost asistat de către un avocat din oficiu, acesta a solicitat amânarea examinării cauzei, deoarece a încheiat un contract de asistență juridică cu avocatul Prodan Lilia (f.d. 56, vol.IV).

Ulterior, din motivul neprezentării avocatului ales, la cererea avocatului și

a inculpatului examinarea cauzei a fost amânată încă de două ori, la dosar însă fiind anexat mandatul avocatului Prodan Lilia cu nr. 0960193 din 26 aprilie 2018, emis în baza contractului de asistență juridică din 26 aprilie 2018 (f.d. 59, 61, vol.IV).

În ședința din 31 mai 2018, a fost prezent avocatul Prodan Lilia care i-a reprezentat interesele inculpatului Coniuhov Dumitru, în aceeași ședință examinarea cauzei fiind finalizată și pronunțat dispozitivul.

Având în vedere argumentele expuse de recurent, Colegiul penal constată că avocatul Prodan Lilia la examinarea cauzei menționate a trecut sub tăcere și nu a adus la cunoștința instanței de judecată faptul, că prin decizia din 22 decembrie 2017 a Comisiei pentru etică și disciplină din cadrul Uniunii Avocaților, aceasta a fost sancționată disciplinar prin retragerea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat, ci din contra a prezentat în instanță un mandat nou emis în baza unui contract de asistență juridică încheiat cu inculpatul la 26 aprilie 2018, cu toate că activitatea avocatului nominalizat a fost încetată începând cu 30 ianuarie 2018, în baza ordinului Ministerului Justiției nr. 81 din 30 ianuarie 2018, conform art. 14 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 1260-XV din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură. Informația despre retragerea licenței avocatului Prodan Lilia, este publică, fiind reflectată atât pe site-ul Ministerului Justiției al RM cât și pe pagina oficială a Uniunii Avocaților din RM, unde este publicată lista avocaților care au dreptul de a exercita profesia de avocat pentru anul 2018.

Reieșind din circumstanțele constatate mai sus, instanța de recurs consideră că în cazul din speță, apărarea înfăptuită în instanța de judecată de către un avocat a cărui licență a fost retrasă, echivalează cu lipsa unei apărări efective, în situația în care la caz participarea unui avocat era obligatorie.

Potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 1260 din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură, profesia de avocat este exercitată de persoane calificate și abilitate, conform legii, să pledeze și să acționeze în numele clienților săi, să practice dreptul, să apară în fața unei instanțe judecătorești sau să consulte și să reprezinte în materie juridică clienții lor.

Aceleași statuări se regăsesc și în Recomandarea nr. (2000)21 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei.

La caz, însă înfăptuirea apărării de către un avocat lipsit de licență poate fi interpretată ca o încălcare a principalei garanții recunoscute inculpaților în cursul procesului penal, atât potrivit reglementărilor interne, cât și a celor cuprinse în Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, și anume de a asigura inculpatului deplina exercitare a drepturilor procesuale.

Instanța de control judiciar reține că dreptul oricărui acuzat de a fi apărut efectiv de un avocat ocupă un loc central în derularea unui proces penal, importanța lui constând în faptul că toate celelalte drepturi ar rămâne derizorii,

fără garanții procedurale, autoritățile judiciare având obligația de a asigura acest drept. Asigurarea reală a apărării este o garanție, o premisă sigură a cercetării obiective și complete a probelor, o condiție *sine qua non* a aflării adevărului, a apărării drepturilor și intereselor legale a acuzatului, creând condiții necesare emiterii unei sentințe legale și temeinice.

În raport cu asemenea exigențe este facil a statua că, deși inculpatului formal i-a fost asigurată asistența juridică, în realitate asistența juridică nu a fost efectivă, ci s-a limitat la prezența, în cadrul dezbaterilor în apel, a unui avocat lipsit de licență, fapt ce ar putea atrage încălcarea art. 6§3 lit. c) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Prin urmare, sunt întemeiate argumentele apărării cu privire la prezența în speță a erorii de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală.

Distinct de aspectele evidențiate, Colegiul penal lărgit atestă că argumentele invocate de procuror sub aspectul individualizării greșite a pedepsei penale, de asemenea și-au găsit conformare în speță, din considerentele ce urmează.

Potrivit hotărârilor instanțelor de fond, cauza fiind examinată în procedură simplificată, inculpatul Coniuhov Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 236 alin. (1) Cod penal, sancțiunea acestei norme prevăzând pedeapsa cu închisoare de la 5 la 10 ani.

Conform art. 16 alin. (4) Cod penal, infracțiunea săvârșită de Coniuhov Dumitru face parte din categoria infracțiunilor grave.

Totodată, ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, potrivit cărora inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, rezultă că în privința inculpatului Coniuhov Dumitru sunt aplicabile noi limite de pedeapsă, și anume cea minimă de 3 ani și 4 luni, iar cea maximă de 6 ani și 8 luni.

Având în vedere soluția instanței de apel, Colegiul penal lărgit atestă în raport cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, aceasta corect i-a stabilit inculpatului Coniuhov Dumitru pedeapsa pe un termen de 3 ani și 6 luni închisoare, însă la stabilirea art. 90¹ Cod penal - condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare, în privința inculpatului instanța de apel nu a ținut cont de prevederile alin. (3) al articolului nominalizat, potrivit căruia, *în cazul infracțiunilor grave, partea de pedeapsă ce trebuie executată în penitenciar nu trebuie să fie mai mică decât jumătate din pedeapsa stabilită de instanța de judecată*.

Astfel, din conținutul deciziei recurate, se deduce că partea din pedeapsă care i-a fost stabilită inculpatului Coniuhov Dumitru pentru a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, și anume de 1 an și 6 luni, este mai mică decât

jumătate din pedeapsa stabilită de instanța de apel de 3 ani și 6 luni, respectiv prevederile art. 90¹ Cod penal, au fost aplicate greșit de către instanța de apel.

Generalizând cele expuse supra, Colegiul constată că în speța discutată și-au găsit confirmare temeiurile de casare invocate de recurenți și prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 4), 6), 10) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, în cadrul căreia urmează a fi apreciate toate aspectele evidențiate în speță, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală, ținând cont de motivele expuse în pct. 6. al prezentei decizii.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admit recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Sâli Radu, și de către avocatul Pîslaru Vitalie în numele inculpatului, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2018, în cauza penală în privința lui **Coniuhov Dumitru xxxxx** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată integral la **15 martie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor